

La història del curs d'estiu 2008

Jana Mrkvová

Per començar volia destacar que ja fa quatre anys que vaig a Barcelona durant l'estiu per veure els meus amics que són catalans.

Enguany ha sigut la primera vegada que, a la fi, he pogut parlar català i experimentar la sensació de conversar en aquesta llengua força rica i molt interessant.

A continuació dedicaré unes paraules al curs de català, amb el qual m'ho he passat força bé. El dia de la matriculació encara estava una mica neguitosa i insegura amb el nivell del curs que havia triat, que era la fluïdesa i correcció oral. Pensava que potser el curs seria molt complicat i difícil per a mi. Aleshores, estava ben convençuda que igualment aprendria més espavilant-me i esforçant-me per rebre els coneixements del nivell més avançat. Aquesta idea em va tranquil·litzar molt.

El primer dia no va ser tan dur com esperava perquè l'ambient de la classe era molt espontani i tothom parlava sense tenir vergonya. El professor era molt amable i explicava les coses amb molta paciència i tranquil·litat. Els meus companys procedien de diferents països i volien aprendre la llengua catalana per diverses raons, sobretot pels seus estudis en la universitat, perquè la majoria tenia algunes assignatures obligatòries en català.

Aleshores, des del punt de vista d'aquest concepte, jo era l'excepció perquè havia rebut la beca de l'Institut Ramon Lull. Només hi havia unes dues noies de Sèrbia que també havien rebut la beca.

En començar el curs ja feia un any que estudiava el català perquè a la República txeca es pot aprendre català, ja que a la capital hi ha un lectorat del Govern d'Andorra. Per això tenia moltes ganes de perfeccionar les meves capacitats de parlar en català perquè pogués entendre els meus amics catalans i també per facilitar les meves possibilitats per anar a Barcelona aprofitant el canvi estudiantil d'Erasmus.

Em va agradar molt que el curs va estar orientat principalment a la conversa i capacitat de expressar-se en català. Moltes tasques que fèiem consistien en imaginar-se diverses situacions de la vida quotidiana i per parelles havíem de solucionar-les. A vegades fèiem els deures escrits per practicar sobretot els pronoms, els adjectius i la conjugació dels verbs, aspectes que constitueixen els camps més complicats de la gramàtica catalana.

Ara mateix estic convençuda que en acabar el curs de la Universitat de Barcelona ja em sento més segura en la relació amb la gramàtica catalana.

Un dia va venir el cap del Servei lingüístic per demanar als estudiants si volien participar en un projecte, l'objectiu principal del qual era demostrar que el català és una llengua molt difosa i que hi ha molta gent estrangera que la vol aprendre.

Aleshores, vaig fer un vídeo presentant el meu país i el motiu pel qual estic estudiant el català. Aquest vídeo ara mateix està penjat a internet a la pàgina Youtube. A mi em va fer molta il·lusió fer el vídeo perquè així vaig veure que ja era capaç d'expressar-me en català en un

moment una miqueta estressant quan un està neguitós. Això va ser per a mi un senyal que ja havia après molt.

Per acabar la redacció vull esmentar que gràcies al curs he rebut encara més força i motivació per continuar estudiant català i espero que d'aquí a poc temps parli català com si fos una noia catalana.



